

והנה ביארנו במקו"א (קובץ תורתי בקרבת חנוכה תשסב) שמצד תקנת חנוכה היה ראוי להתחייב בהלל גם בלילה, אלא שאין זמן אמירת ההלל אלא ביום מעצם עניינו כדי לפינן מקראי [משום שאין הלילה זמן פרטום והילול]. אמן ההוראה ששייך לאמרה גם בלילה, אזי חלה עליו חובת ההוראה בחנוכה גם בלילה, ונתבאר שם שאין ההוראה שהודעה ביום פוטרת את חובת ההוראה של הלילה, ולפ"ז ביארנו שם שחייב כל אדם להתפלל או לאכול סעודה ולברך ברכות המזון בכל יום ובכל לילה מימות החנוכה כדי לומר על הניסים שהוא קיום תקנת ההוראה, ש策ריכה להיאמר בתוך ברכות ההוראה.

ולפי מה שנתבאר כאן שכל הפטור של נשים בהלל בחנוכה מצד מ"ע שהז"ג הוא משומש שזמן ההלל הוא רק ביום, אם כן במצוות ההוראה שמצוותה בין ביום ובין בלילה וודאי שנשים חייבות משומש אף הן באותו הנס, ולפי זה אף שהנשים פטורות מתפילה ערבית כדייטתה במשנה ברורה (סימן קו ס'ק ד) אולם מצד חובת על הניסים חייבות הן להתפלל בחנוכה גם תפילה ערבית, או שייכלו פת ויברכו ברכות המזון כדי לומר בה על הניסים.

אנו מודים לך

אנו מודים לך

מדליק נרות חנוכה בחלון באיזה צד מדליק

המדליק נרות חנוכה בחלון לא נתרפרש בפוסקים באיזה צד יניח הנרות, ונראה דלכתחילה יניחם באמצע החלון, כי המרכז הוא המקום החשוב ביותר, וכדמינו בארון ומזבח שמדובר באמצע ועיין מנוחות צח: 'מכאן שאמצעי משובח'. [אלא שבפתח הבית אי אפשר להדליק באמצע שהרי הוא מקום מעבר]. אכן אם אי אפשר להניחם באמצע החלון, פשוט ש策ריך להניחם הצד ימין שהוא הצד החשוב.

ויש להביא ראייה לזה מדברי המשנה (יומה מג): 'בכל يوم כהנים עולין בمزورو של כבש ויורדין במערבו, והיום כהן גדול עולה באמצע ויורד באמצע'. ובגמרא (שם מה) – 'וז אמר מר כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא דרך ימין למזרחה. והיום עולה באמצע יורד באמצע – מי טעמא משומם כבודו דכהן גדול'. וברש"י – 'משומם כבודו – להראות חשיבותו וכו'.

והיינו דבר כל יום שיש כהנים עולין וכהנים יורדים, והכבש משמש הן לעליה והן לירידה ואי אפשר לילך באמצע, בזה אמרינן כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא דרך

[אוצר החכמה](#)

ימין. אבל הכהן הגדול שבאים להראות חשבותו, עולה ויורד באםצע, הרי מבואר להדיא שהאםצע הוא מקום חשוב יותר מצד ימין.

והטעם פשוט כי האםצע שהוא המרכז הוא המקום המכובד ביותר, ויש להוסיף עוד כי כשמונח במרכזה הרי הוא נוח כאילו מונח על כל שטח המקום, מה שאין כן כשMONAH בצד ימיו מצטמצם מקומו לצד זה בלבד. והבנו.

בן מלך - חנוכה מינצברג, נתן יהודה לייב בן אלימלך עמוד מס' 126 הודפס ע"י אוצר החכמה

הודפסה ברוזולוציה מס' 1 - להודפסה איקונוגרפיה הודפס ישירות מן התוכנה